

však jměním společníků. Jsou tedy jen společníci nadále nositeli práv a závazků zrušené společnosti a mohou, pokud by nebyla jiná úprava jejich závazných poměrů prokázána, jen v souhlasu o jmění druhdy společenském rozhodovati a jím nakládati. Výronem tohoto práva jest i jejich exekuční návrh. Pokud by tedy dlužník netvrdil a neprokázal, že při zrušení společnosti bylo s vymáhanou pohledávkou naloženo jinak, — a to se nestalo, — nutno předpokládati pravidelný stav a stačil k osvědčení legiti-mace vymáhajících věřitelů k podání exekučního návrhu průkaz, že veřejná společnost zanikla.

Rozhodnutí nejvyššího soudu z 28. června 1926 č. j. R I 540/26. —va

K vyřízení návrhu na prohlášení nezletilce svéprávným jest příslušným výlučně obecný soud nezletilcův ve věcech sporných — § 109 j. n. —; příslušnost tato trvá i po zániku otcovské moci potud, pokud nezletilý nenabyl práva k volné správě majetku; u manželských dětí jest tímto soudem obecný soud otcův; adopcí nezletilého osobou ženskou nepřechází nezletilec pod moc adoptující ženy.

Soud nesporný má z úřední povinnosti dbáti své příslušnosti a její podmínky vyšetřiti — § 2 nesp. pat. a § 41 j. n. — Rozhodl-li tedy o návrhu soud, který se pokládal za příslušna pouze vzhledem k vykonané adopci ženou, nebyl k tomu příslušným a řízení před ním bylo zmatečno, ježto v řízení nesporném nemohou strany soukromou úmluvou příslušnost soudu určovati. Usnesení o svéprávnosti, doručené toliko nezletilci, nemohlo státi se pravoplatným. Lhůta k rekursu proti tomu počíná běžeti teprve od doručení písemného vyhotovení oprávněné osobě, t. j. poručníkovi. I když tedy nezletilec sám, jemuž usnesení bylo doručeno, stížnosti nepodal, možno zmatečnost, záležející v nepříslušnosti soudu zakročivšího, namítati i v řízení oprávněném. Zejména může tak učiniti poručník sám. Mylný jest právní názor, že zmatečným a nepravoplatným prohlášením zletilosti bylo poručenství skončeno.

Rozhod. nejvyš. soudu ze dne 18. února 1926 č. j. R II 334/24-4. Dr. Sušil.